

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Vojenské lesy a statky ČR, s.p.**, se sídlem Pod Juliskou 1621/5, Praha 6 - Dejvice, zastoupen JUDr. Václavem Plachým, advokátem, se sídlem Letiny č. p. 73, Blovice, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1 - Nové Město, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2014, č. j. 22314/2014-MZE-16232, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2015, č. j. 5 A 77/2015 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Stěžovateli **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5.000 Kč**, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen **do třiceti dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 22. 6. 2015, č. j. 5 A 77/2015 - 24 (dále jen „napadené usnesení“), jímž bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2014, č. j. 22314/2014-MZE-16232 (dále „napadené rozhodnutí“).

Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 189/2014 - 6, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení usnesení doplnil svou kasační stížnost, a to zejména z jakých důvodů a v jakém rozsahu napadené usnesení napadá a o jaké konkrétní námitky směřující k uplatnění kasačních důvodů uvedených v § 103 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), svou kasační stížnost opírá. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 31. 8. 2015 do datové schránky.

Stěžovatel v podání nazvaném doplnění kasační stížnosti, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 18. 9. 2015, uvedl, že činí nesporné tvrzení, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 24. 6. 2015 a soudní poplatek ve výši 3000 Kč byl uhrazen převodním příkazem na účet soudu dne 25. 5. 2015 (pozn. NSS – správně 25. 6. 2015). Stěžovatel si je vědom prodlení, které bylo důvodem pro vydání usnesení o zastavení řízení ve věci. K této skutečnosti došlo z důvodu zcela neočekávané situace, kdy vážně onemocněl advokát, který poskytuje právní služby stěžovateli a nemohl proto ve stanovené lhůtě převzít od pověřeného zaměstnance žalovaného výzvu k úhradě soudního poplatku. S ohledem na to stěžovatel žádá z důvodu odstranění tvrdosti zákona Nejvyšší správní soud o vydání rozhodnutí, kterým zruší napadené usnesení a rozhodne o pokračování řízení. Stěžovatel dále doložil lékařskou zprávu o hospitalizaci právního zástupce od 15. 4. 2015 do 28. 4. 2015.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Kasační stížnost je dle § 102 s. ř. s. zásadně přípustná, s výjimkou případů taxativně vypočtených v § 104 s. ř. s., pokud splňuje zákonné náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je řádně zastoupen (§ 105 s. ř. s.). Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je **nepřípustná**.

Stěžovatel blanketní kasační stížnost nedoplnil o žádný z důvodů, který by bylo možné podřadit pod § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel nerozporuje postup městského soudu, ani nerozporuje to, že soudní poplatek byl uhrazen až následující den poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci. V doplnění kasační stížnosti pouze žádá z důvodu odstranění tvrdosti zákona o zrušení napadeného usnesení. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) neupravuje možnost odstranění tvrdosti zákona poté, co bylo řízení zastaveno. Zákon o soudních poplatcích v § 9 odst. 4 písm. c) upravuje pouze situaci, kdy soud řízení pro nezaplacení poplatku nezastaví, a to mimo jiné „*c) je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit*“. I v případě, že by stěžovatel požádal o prominutí zmeškání lhůty podle § 40 odst. 5 s. ř. s., lhůtu k zaplacení poplatku by bylo možné prodloužit a její zmeškání případně prominout pouze za předpokladu, že řízení, v rámci něhož má být soudní poplatek zaplacen, ještě neskončilo. Žádost o prominutí by proto musela soudu dojít do doby, než rozhodne o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 5. 2012, č. j. 7 As 69/2012 - 20, veškerá zde uváděná judikatura dostupná na www.nssoud.cz). V nyní posuzovaném případě se tak však nestalo.

Kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují vůči výroku napadeného soudního rozhodnutí, resp. nesměřují proti důvodům, na nichž je toto rozhodnutí postaveno, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto takovou kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřípustnost. (srovnej usnesení Nejvyššího

pokračování

správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, Sb. NSS 2103/2010) Tyto závěry Nejvyšší správní soud potvrdil i ve vztahu ke kasační stížnosti směřující proti usnesení, jímž soud zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku, kdy v usnesení ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009 - 43, dospěl k následujícímu závěru: „(v) případě, že kasační stížností není napadena vlastní otázka zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, zejména pak pokud není v kasační stížnosti uvedeno, v čem má spočívat nezákonnost tohoto rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., nelze tvrzené stížnostní důvody podřadit pod přípustný důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Pokud uváděnými důvody není napadána zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení a pokud se tak podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody, než které předpokládá zákon, soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 4 s. ř. s. odmítne.“

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 104 odst. 4 a § 120 téhož zákona, neboť je nepřípustná.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta. Podle ustanovení § 10 odst. 3 in fine zákona o soudních poplatcích platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soudní poplatek zaplacený poplatek ve výši 5.000 Kč se vrací na účet, ze kterého byl Nejvyššímu správnímu soudu odeslán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 6. října 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu